

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v.

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 21/1 87. Betænkning 19/5 87).

Der var stillet 23 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Da vort partis ordfører i denne sag, hr. Taanquist, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende om ændringsforslagene:

Socialdemokratiet gav ved førstebehandlingen tilsagn om, at vi ville være med til at gennemføre forbedringer i ikkerygernes muligheder for at undgå gener af tobaksrygning og også give rygerne muligheder for at ryge, uden at det kan bebrejdes dem, at de generer andre. Det er i den ånd, vi er gået ind i arbejdet i udvalget.

Jeg skal herefter gøre nogle få bemærkninger til de lidt større af disse ændringsforslag.

Vi er medforslagsstiller til et forslag om at indsætte en formålsparagraf, idet vi synes, det er hensigtsmæssigt at have en sådan.

Vi er enige i, at det i en række tilfælde er rigtigt at lave separate rum for rygere, men vi er klar over, at det ligeledes i en række tilfælde kan være overordentlig vanskeligt eller kostbart at etablere disse særlige rum, og derfor ønsker vi, at man i sådanne tilfælde kan tillade tobaksrygning i særlig markerede områder, hvor der er truffet effektive foranstaltninger til at sikre ikkerygere mod gener, og vi siger i konsekvens heraf nej til det radikale ændringsforslag nr. 3, der ikke rummer disse dispensationsmuligheder.

Vi er også enige i, at de offentlige arbejdsgivere skal etablere disse rygeområder snarest muligt. Vi siger derfor ja til ændringsfor-

slag nr. 5. Vi mener imidlertid ikke, det er rigtigt, at det er indenrigsministeren, der skal tage stilling til dispensationer; i konsekvens deraf siger vi nej til ændringsforslag nr. 6.

Vi mener, der kan være god mening i at give indenrigsministeren mulighed for at lade koncessionerede selskaber være omfattet af loven. Derfor har vi stillet ændringsforslag nr. 12 og går i konsekvens deraf imod det mere vidtgående ændringsforslag nr. 11, hvor man ud over de koncessionerede selskaber også foreslår, at en række institutioner, virksomheder og foreninger, der i høj grad er afhængige af offentlige tilskud, skal kunne omfattes af loven.

Vi vil stemme for ændringsforslag nr. 20 om, at man ikke kan købe tobaksvarer over de statslige budgetter. Vi har selv under sidste finanslovdebat stillet forslag om, at disse udgifter skal fjernes på finansloven; men dengang var der ikke flertal for det. Vi er stadig væk af den opfattelse, at man ikke bør købe tobaksvarer for statens penge, men vi synes derimod, det er at gå for vidt at forbyde samtlige kommunale råd at købe tobaksvarer over deres budget. Vi ser naturligvis meget gerne, at man overalt i kommuner og amtskommuner lader være med at foretage disse indkøb eller i alt fald begrænser indkøbene mest muligt, men vi siger altså nej til at indføre et lovforbud, nej til ændringsforslag nr. 21.

Vi er af den opfattelse, at det vil være rigtigt at indføre et forbud mod reklamer for tobaksvarer. Vi er det af to grunde.

Den ene er, at det er ejendommeligt at tillade reklamer for et forbud, som der er næsten 100 pct. enighed om er skadeligt for helbredet, og hvor en indsats for at øge salget gennem reklamer er i modsætning til den sundhedspolitik, som vore sundhedsmyndigheder og også Folketinget bygger på.

Den anden årsag er, at vi er af den opfattelse, at et reklameforbud vil være med til at begrænse salget af tobaksvarer. Vi har godt nok set, at det hævdes, at reklamer alene flytter kunder eksempelvis fra det ene cigaretmærke til det andet, men noget bevis for det har vi ikke set. Tværtimod har kyndige forskere – også danske – vist, at der er grund til at tro, at salget reduceres noget – ikke voldsomt – ved et reklameforbud.

Endelig har vi stillet et mere formelt forslag, nemlig om at lade ordene: »Folketinget